Ludas Matyi

I. évfolyam, 24. szám. SZATIRIKUS HETILAP Budapest, 1945 október 28

Siralomház

— A Népbíróság őszi tárlata —

A modernizált világhírű Munkácsy-festmény középpontjában Szálasi Ferenc ül. Szálasi arckifejezése olyan bárgyú, hogy arra nincs is kifejezés. Mellette Lutz Gizella treníroz az özvegységre. Előttük mozgalmuk éretlen gyümölcse. Szálasi mögött Péter Gábor, a hatvanas számú rendőr áll. A földön Szálasi bibliája. A kép baloldalán a nép búcsúzik Szálasitól. Mindnyájan sajnálják, hogy felakasztják most.

Mert már tavaly kellett volna.

Ára 60 pengő

„Espresso"-nak hívnak — ezt a nevet adta jó anyám,
Mikor engem kínok között megszült ez év tavaszán...
Egy gazdátlan cipőüzletben hozott világra,
Hazament — s a felépítést ráhagyta a fiára.
Körülnéztem... volt egy pultom s negyven cipőrekeszem...
Sebaj!... Én a cégem alapkövét ide leteszem!
Szerzek néhány asztalt, széket, amit ide beteszek...
S kiírom hogy: **„Espresso"** — a becsületes nevemet.

Így kezdődött!... Egyhangú volt mindennapos életem,
Pultom volt... de nem volt rajta semmiféle ételem!
Egy kis jancsi-kályhán főztem pótkávéból feketét.
S nap-nap után tervszerűen nagyobb lett a nyereség!
Aztán kiraktam a pultra: süteményt és pogácsát...
Semmi se volt drága!... a pénzt a fejemhez dobálták!
Renováltam... egy hét múlva már az üzem kinyitott
S a portálon: **„American-Espresso-Bár"** virított!

Kis csészékben gőzölgött már a valódi fekete
S ellepte a bárt, valódi feketézők serege...
Sarokban egy zongora... két mixernő a pult mögött...
És a „lózung" a kis bárban — csoda bár — de felszökött!
Két szomszédos helyiség volt — nem ötöltem-hatoltam...
Igényeltem... megkaptam... és az üzemhez csatoltam
Páholyokkal, táncparkettel... szebb lett mint egy mesevár!
S ki írattam: **„American-Dancing-Grill-Espresso-Bár"**.

Folyt az ital záróráig, azontúl is állt a bál...!
Egy nap aztán éreztem, hogy ködösül a láthatár!
Mielőtt még összecsapnak a hullámok felettem.
Azt hogy: **„American-Dancing"** — tüstént le is vetettem.
Gondoltam, ez nem lesz elég! Vigyázzunk!... és másnap már
Levétettem a portálról azt, hogy: **„Grill-Espresso-Bár"**.
Hozattam egy cimfestőt, s a kettőnk agya kifőzte,
Egyszerűen ki írattam: **„Kávémérés-kifőzde"**.

A 7 csaknem legszomorúbb vicce

— Képzeld, az uramnak tegnap békacombból főztem pörköltet.
— És megette?
— De milyen jóízűen! Azt mondtam neki, hogy lóhús.

A jó példa

— Névtelen levelet kaptam, hogy megcsal a feleségem. Felelősségre vontam.
— És?
— Ugy viselkedik, mint egy háborús bűnös.
— ?
— Mindent tagad.

Az első UNRRA-szállítmány...

A háborús bűnösök harmadik csoportjával Salzburgból Budapestre hozták *Kex Edgárt* is.

A főváros nemrégiben átiratban kérte az UNRRA-t, hogy küldjön élelmiszer-segítséget Magyarországnak. Valószínűnek mondható, hogy az amerikaiak által ideirányított Kex már az átirat eredménye.

A Dollárpapát a toloncházban is bemutatják!

Ez aztán gyerek!

— Mit szól a kisfiamhoz?
— Gyönyörű! Olyan szépen fejlődik, mint az infláció!

Az uriszabónál

— Mondja, bélelhetné a zsebeket bádoggal?
— Bádoggal!? Minek?
— Mert ha az élelmiszerárakat nézem, a bicska kinyilik a zsebemben...

Szabadalom bejelentve!

Lángész Lajos megoldotta az utcai világítás kérdését.

Nincs semmi baj

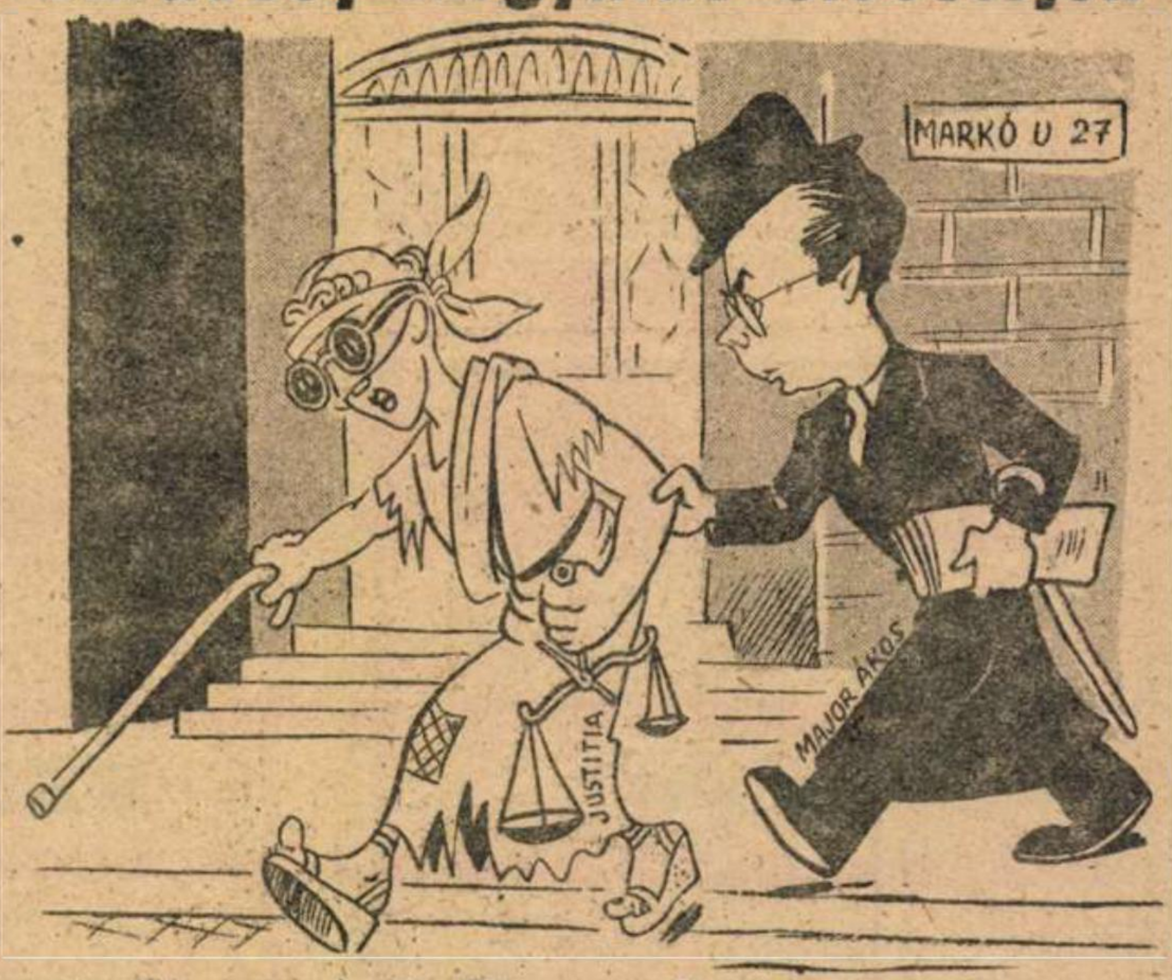
— Mit gondol, hány napig birja az ember az éhezést?
— Harminc napig.
— Akkor jó. Tudniillik jövő vasárnapra van mozijegyem.

Az ős Kaján

— Bezárták az eszpresszókat. Hol tölti eztán az idejét, Sötéth úr?
— Ne féljen. Én már tudom!
— Na de ha a tőzsdét is bezárják?

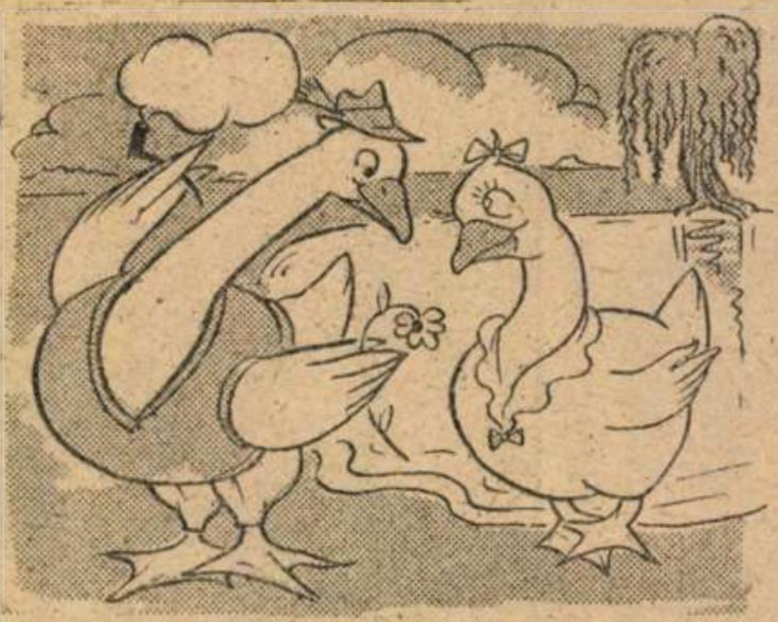
A Nagymező-utca és a Rózsa utca között az Andrássy-uton elvesztettem
egy zöldpaprikát
Megtalálót vagy nyomravezetőt magasan jutalmazom.

A Bárdossy tárgyalás előestéjén

— Hova igyekszik, Jóasszony?
— Csak ide a Zeneakadémiára.
— Kitünő! Na jöjjön, mehetünk együtt!

A megtörtszívű gunár

Gunár Pista szerelmes volt Lúd Lilibe. Nem csoda; Lilinek volt a legszebb lúdtalpa a környéken. Amellett tiszta volt és ártatlan minden rágalom lepattant róla.

— Egy másik liba udvarol Lilinek — pletykálták egyízben Pistának.

— Az csak kacsa — mondta Pista megvetően.

— A Libaúsztató strandon csak Lilit bámulta.

— Micsoda combok! — csettintett. — A legelőkelőbb pesti étterembe elmehetne első fogásnak!

— Ennivaló! — gágogta Lili fülébe; és Lili ilyenkor összerezzent, mert eszébe jutott az uborkasaláta, amivel gyermekkorában ijesztgette az anyja, ha rossz volt.

Igy folyt az idill, míg egy napon Lili eltűnt. A rosszmájú — a félkilón aluli májú — libák azt mondták Pistának, hogy Lili Pestre ment hízott libának.

Pista sokáig nem is hallott Liliről. Hónapok múlva látta csak viszont, egészen váratlanul egy pesti libakereskedés pultján, ahol egymás mellé fektették őket. Pista boldog volt; boldogságát csak az zavarta kissé, hogy mind a ketten meg voltak kopasztva. De aztán elszomorodott, ahogy jobban megnézte Lilit.

— Ártatlan voltál és hófehér — sóhajtotta — és mivé lettél ezen a léha Pesten! Hol van a hófehér ártatlanságod?

— Egy vallomással tartozom, Pista — felelte Lili búsan. — Amikor feljöttem Pestre, megvett egy ember a Garay-téren és feketén adott tovább... Mit csináljak, elsodort az ár.

És vállat vont.

— Romlott vagy — mondta Pista megvetően.

— Tudom — mondta Lili szomorúan — Már reggel mondta a kereskedő. De azt mondta, azért még el lehet adni, mert az a marha vevő úgyse veszi észre...

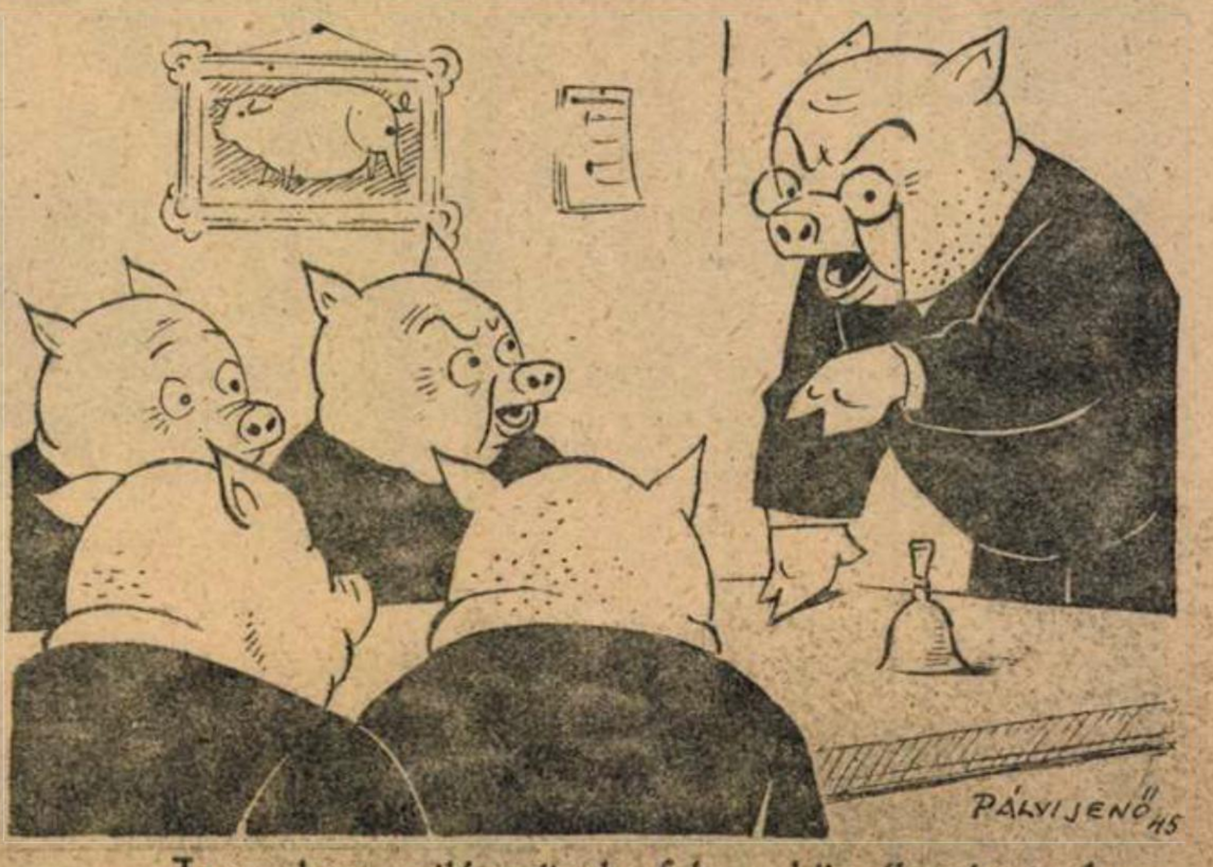
Lopják a városligeti fákat!

A főváros megfelelő intézkedéseket tesz

Megírták a lapok, hogy a közeledő tél és a súlyos tüzelőanyaghelyzet következtében a Városligetben mindennaposak az éjszakai falopások. A főváros XXXII-ik ügyosztálya tegnap értekezletet tartott. Az értekezlet eredményeképpen ma estétől kezdve az Aréna-út három pontján már a következő táblákat akasztják ki:

Nem vagyunk azonosak

— Javasolom, világosítsuk fel a közvéleményt, hogy Göringet ne nevezzék „kövér disznó"-nak, mert ez a jelző a becsületben meghízott sertéstársadalmat mélyen sérti!

EGYETEMISTA TESTVÉR!

Megalakult a „Hirig Simon Demokrata Kör“

Már csak ez hiányzott!

Tüntess velünk!

Elszánt harcot hirdetünk azzal az újabban elterjedt, minősíthetetlen eljárással szemben, amely szerint a hallgatók előmenetelét nem a magasabbrendű származás, hanem éppenséggel a tanulmányokban való jártasság határozza meg, holott nyilvánvaló, hogy sok tanulással mindenki szerezhet magának tudást, míg ugyanezt a származásról nevetséges volna állítani...

Látogassad

„Pankrációs politikai vitadélelőttjeinket“

minden csütörtökön 11—12 között a szövettani óra alatt!

Testvér!

Önérzetes egyetemista mielőtt verekedni kezd, meggyőződik arról, hogy a szükséges tízszeres túlerő megvan-e!

A Kör tagja lehet

fajra és felekezetre való tekintet nélkül

minden őskeresztény egyetemi hallgató, aki jobboldali érzelmű és demokrata.

Nem

lehetnek a Kör tagjai

a volt nyilasok és volksbundisták

csak abban az esetben, ha igazolni tudják, hogy felfogásuk a régi maradt. Ugyancsak ki vannak zárva körünkből a jeles, jó előmenetelű tanulók és hasonló baloldali elemek.

Ernyedetlenül küzdünk az

emberi szabadságjogok és szólásszabadság

szennyes eszményei ellen, sőt a

demokrácia védelmében

még a fasiszta jelszavaktól sem riadunk vissza!

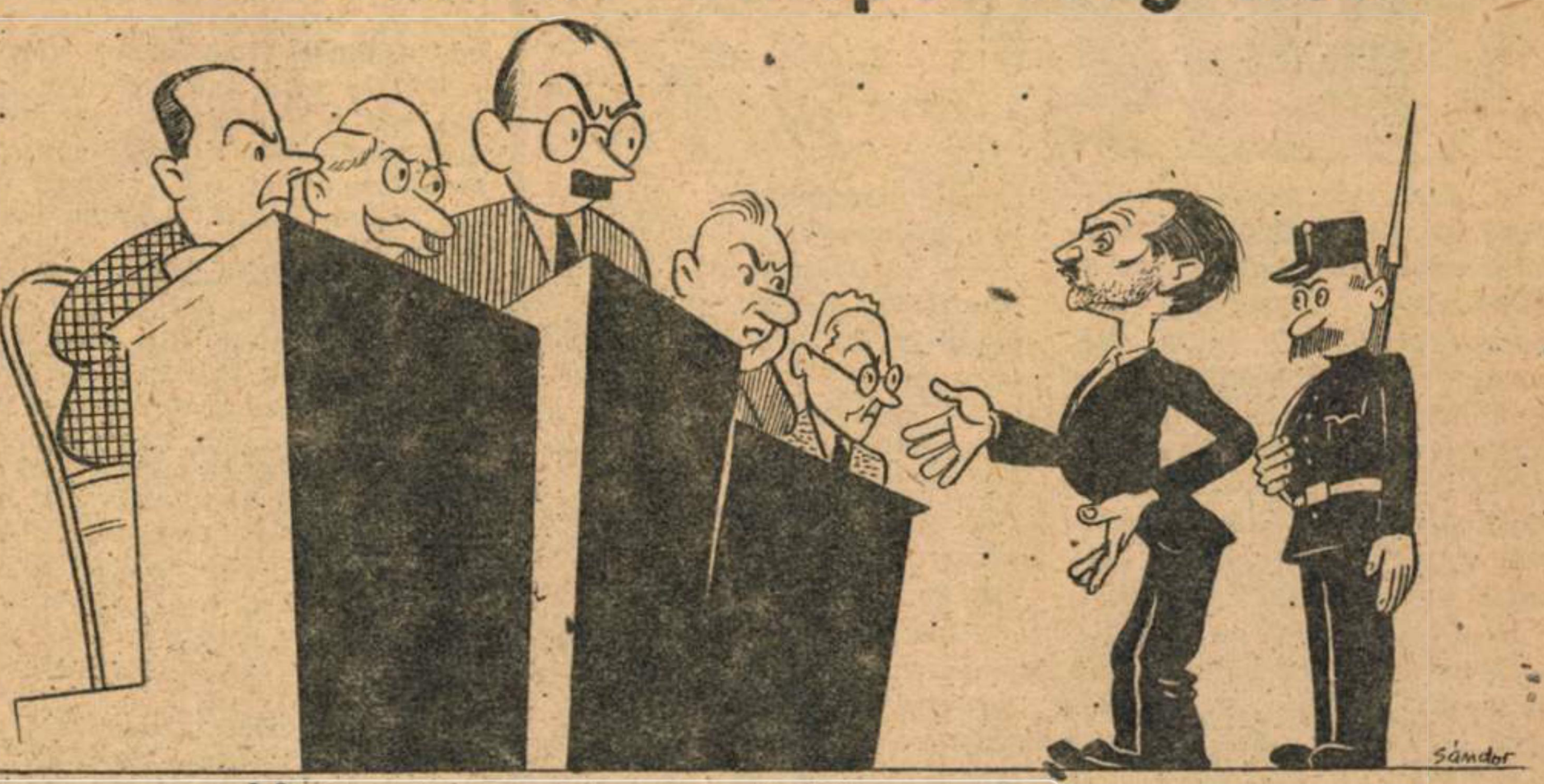
Előre ifjak, mázoljuk tele jelszavakkal a mellékhelyiségek falát!

Türelem! Győzünk!

„Hirig Simon Demokratikus Kör“

Endre László a Népbíróság előtt

— Mindennek az az átkozott muzikalitásom az oka.
— Hogy-hogy?
— Egyet füttyentettem — **s láger** lett belőle.

KOLUMBUS TOJÁSA!

A legrövidebb időn belül visszatérnek a békebeli árak

Tegnap délután megálltam egy könyvkereskedés előtt. Egy igazán szép kiállítású könyv ragadta meg figyelmemet. Kedvenc íróm, Mák Walter írta. Címe: A szerelem lázadói. 750 oldal. Ára kötve: 50 pengő. Aránylag olcsó, gondoltam. Mielőtt bementem az üzletbe, mindenesetre megkértem egy járókelőt, olvassa el, mi az ára a könyvnek, hátha rossz a szemem. Ő is azt mondta, hogy ötven pengő.

Ezekután besiettem és kértem Mák Walter regényét. Kivettem tárcámból egy ropogós ötvenpengőst és letettem a pultra.

— *Még hétezernégyszázötven pengőt kérek*... — mondta a kiszolgáló.

— Hogyhogyhogy? Az van kiírva, hogy ára 50 pengő!

— *Igaz. Az alapára. A szorzószám most 150. Igy jön ki a hétezerötszáz.*

— Értem. A könyv tehát csakugyan olcsó. Csupán a szorzószám magas.

— *Ugy van. Célunk: olcsó könyvet adni.*

Minthogy a könyvet ilymódon megvenni nem tudtam, kifizettem csak a szorzószámot (százötven pengőt) és távoztam. De most azt kérdem: miért ne lehetne visszaállítani a békebeli árakat? Miért ne lehetne egy kiló cukor újra 90 fillér, egy kiló zsír 1 pengő 26 fillér? A szorzószám mondjuk 22.000 volna. Namármost. A kormánynak nem kellene harcolnia az élelmiszerárak emelkedése ellen, mert az árak nagyon rendben lennének. A kormány minden erejét a szorzószám letörésére fordíthatná. Lényeges könnyebbség volna. Jövő tavasszal aztán már így beszélnénk:

— Borzasztó, uram, már 98.000 a szorzószám...!

— Mit sopánkodik? Örüljön, hogy a cukor ára még mindig 90 fillér!

Huszan vagyunk, uram...

Huszan vagyunk, uram, huszan,
Kik most szintén hazajöttünk...
Salzburg festői tájképe
És egy szép mult van mögöttünk.

Húsztagú kis csoportunkban
Itt van Görgey a Vince,
Kinek SS köpenyegben
Hajlott jobbra a gerince

Uj Magyarság tollnoka volt:
Uj németség adta zsoldját,
Benne lelte meg Hitlernek
Telhetetlen zsákja foltját.

Megérkezett ő is mostan
Ujvidéknek hiénája:
Zöldi Márton, (bizonyára
Készül már a bitófája).

Málnási is itt van köztünk,
A zöld agytrösztnek vezére,
Motolcsyval együtt került
Himmler Mártonnak kezére.

Mohai mester is megjött,
Városunk volt Mohaupt-mannja,
Könnyelmű tett volt hajdanán
Az, hogy szülte őt az anyja.

Collas Tibor úr is itt van,
A krakéler és kijáró.
Ő volt a zöld operettben
A nagy Heje-hülye báró.

Huszan vagyunk, uram, huszan,
Nyilas zöld ing volt a vértünk,
Nem védett ez a bilincstől
Most, hogy sajnos hazatértünk.

Hidvéghy Ferenc

Szóviccek, de jó viccek

1.

— *Mondd, nem fáznak Szálasiék az Andrássy-út 60-ban?*

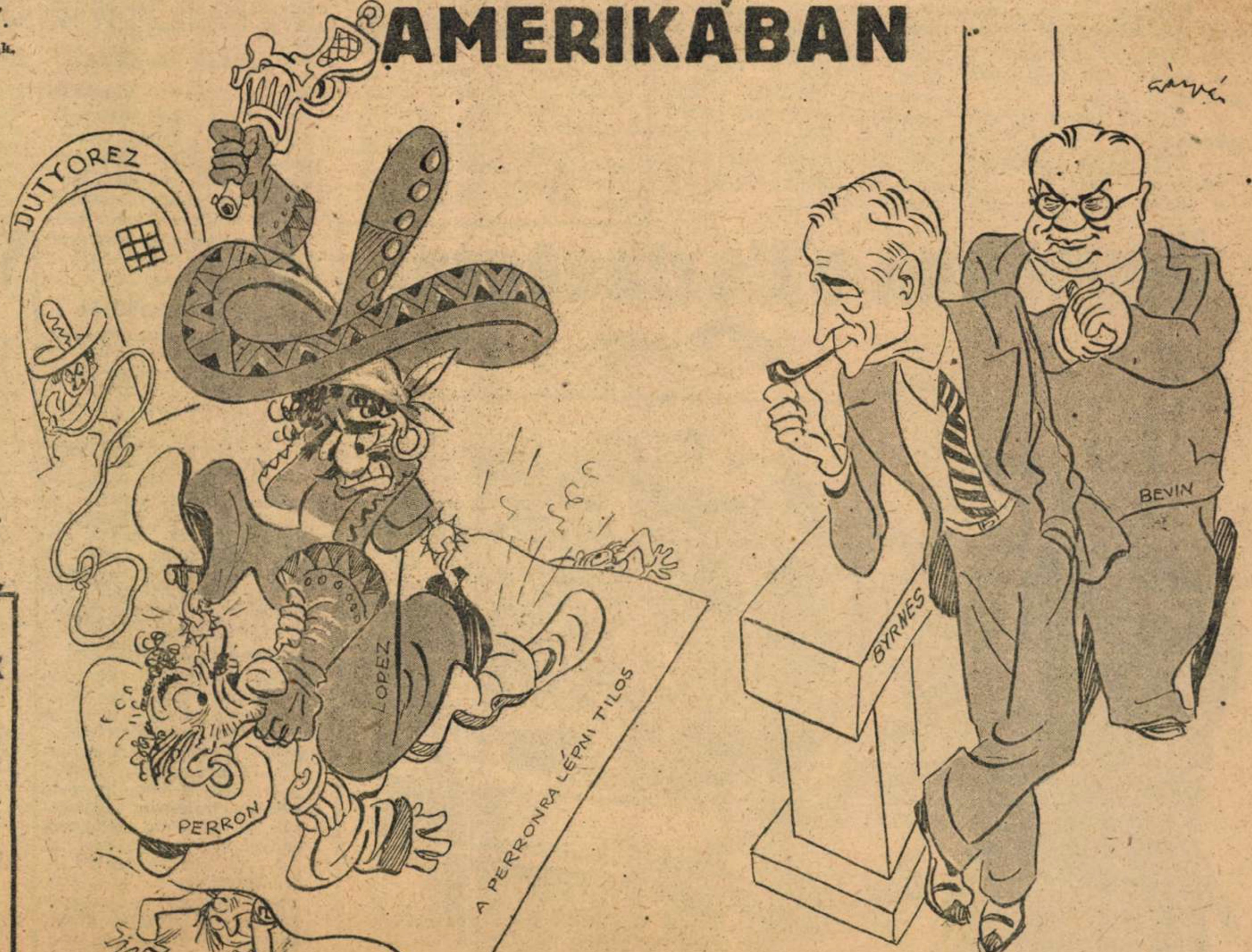
— *Biztosan fáznak. Nem hiszem, hogy ott fűtenének.*

— *Akkor számukra az most a Hűség Háza...*

2.

— És lakása van?
— Igen, pedigrés lakás.
— ?
— Ott lakunk, *pedig rés* van a falakon...

A NÁCI ÉLETTÉR RÁMOLÁSA AMERIKÁBAN

(Gáspár Antal rajza)

BYRNES: AZ EURÓPAI ÉLETTÉR UTÁN KISZORULTAK DÉLAMERIKÁBA. TISZTA MUNKA LESZ, HA VÉGÜL MÉG EZT AZ UTOLSÓ PERRONT IS ELZÁRJÁK ELŐLÜK.

1001 éjszaka 1945-ben

A dzsinnek kezdett rosszul menni. A Dzsinnek Szabadszervezete ugyan megállapodott a Meseírók Szabadszervezetével, hogy felemelik száz százalékkal a kollektív szerződést, de a dzsinn már régóta nem papírpénzzel táplálkozott. Elhatározta hát, hogy értékesíti a varázsszőnyeget. Bevitte egy zálogházba.

— Ócska vacak — mondta a becsüs. — Ki jár ma varázsszőnyegen? A repülőgép gyorsabb. Egy kétszer ötméteres varázsszőnyeg, a szélein kissé kopott, helyenként koszos, a szerkezete ja-

vítva, kétezer pengő — mondta unottan.

A dzsinn felhördült, mint a sebzett vadkan és elvette a szőnyeget. Kivitte a Teleki-térre. Megszólított egy vidéki menyecskét.

— Mit ad ezért a szőnyegért? Ez odaviszi magát, ahová akarja.

— Odavisz, ahová akar, aztán még nekem kell adni?! Takarodjék, szemtelen!

A dzsinn egy öreg nénit szólított most meg.

— Mit ad ezért a szőnyegért?

— Két másik szőnyeget — mondta a néni.

A dzsinn most már egészen kétségbeesett. Bement egy szőnyegkereskedőhöz.

— Varázsszőnyeg — magyarázta elkeseredetten. — Odaviszi az embert, ahová akarja.

— Nem kell — mondta a kereskedő. — Mi lovaskocsival feketézünk.

A dzsinn kitántorgott. Az utcán megszólította egy kövér úr:

— Eladó? — kérdezte.

— Nagyon! — csillant fel a dzsin szeme. — Varázsszőnyeg — tette hozzá csábosan.

— Nagyszerű — mondta a kövér úr. — Az egyetlen dolog a világon, amivel még nem csináltam üzletet. Éreztem én mindig, hogy valami hiányzik...

Felmentek a kövér úrhoz. A kövér úr kövér felesége is megnézte a szőnyeget.

— Most kipróbálom, — mondta a kövér úr — hogy működik-e. Hová menjek?

— Vácra — mondta a hölgy — mire a kövér úr ráállt a szőnyegre és hipp-hopp, eltűnt. A hölgy a dzsinnhez fordult, csábos mosollyal. — Tudod, miért mondtam, hogy Vácra menjen? Mert onnan még soha sem jött haza három hónapnál előbb...

DARVAS SZILÁRD:

Ballada az égi gyorssegélyről

Ez még kilencszázharminchatban volt,
még minden jóval tömve volt a bolt,
a kenyér nem volt feltétlen gyanús,
vaj volt a vaj és hús volt még a hús,
még vásároltak lisztet helyben is,
és bőven akadt tej a tejben is,
ám nékem korgott koplaló hasam,
mert sohasem volt egy büdös vasam,
oly gyakran láttam babot és tököt,
hogy láttukra a gyomrom felnyögött,
és sűrűn mentem Kispestig gyalog,
ha pénzemnek egy krajcár híja volt,
hideg szobában gyakran vert a láz,
míg ajkamon kélt számtalan fohász,
többek között, fecsegvén sok furát,
így nyaggattam a mennyek bölcs Urát:
— Uram, ki ismersz minden pénznemet,
növeld meg kissé szűkös pénzemet,
nem bánom én, hogy éltem mint vesz el,
csak egyszer lenne pengőm tízezer,
csak egyszer lenne pengőm tízezer.

Ez még kilencszázharminchatban volt,
de sóhajom az égig elhatolt,
és mert a nagy könyv éppen nyitva állt,
hát kérvényemet nyomban iktaták,
öt angyal százhúsz helyre iratott.
s csatoltak hozzá minden iratot,
ez lajstromozott, az revideált
és lenyomozták, hogy van ideát,
egy rubrikát se hagytak jeltelen
és kartotékba írták jellemem
s ha egy-egy angyal itt-ott tévedett,
nem számolták a tűnő éveket,
így feneklett meg hajdani imám
a magasságos bürokrácián,
míg végre tegnap felsütött napom,
egy angyal szárnya verte ablakom,
néhány esztendő — alig tíz alatt
megjött az ezres, mind a tíz darab
s bár értéke egy kissé összement,
átvettem én a szép kis összeget
s egy üzletben az Oktogon mögött
megvettem rajta két kiló tököt,
megvettem rajta két kiló tököt.

UTÓIRAT:

Legyen tanulság ebből holtodig:
a pénz magában még nem boldogít.

Üzenet a Nemzetközi Vásárról 1941. június 27-én

BÁRDOSSY: Mi mit üzenjünk Főméltóságú Kormányzó Urunk?
HORTHY: Hadat!

BÁRDOSSY: Nagyszerű és ha egy kicsit drága?
HORTHY: Akkor majd a nép megfizeti.

Taszajtó Nagy Gergely esete a választással

— *Gyünnek a választások! No, ki éjjen, Gergely?*

— *Hát elsőbb is az, akinek van mibü, osztán meg az, akinek gusztusa van rá. De én má csak a jedző úr mellett szavalok.*

— *Bolond vagy te, Gergely, rejakciós ember az.*

— *Észnél légy, Péter, ha nehezedre esik is. Abszolút ember vagyok, ismerhecc, Péter. Vagy ü lesz a követ, vagy elkőtözök ebbü a piszkos falubu, ha még annyi eszök sincs, hogy megválasszák.*

— *Nono, Gergely.*

— *De biza. A Rógyasztó Balog Andrisnak mán a mult héten megmagyaráztam, hogy a jedzőre kell szavalni, még most is borogatja a fejit az árva. Tennap este oszt elmentem meggyőzni az egész falut. Hová mécc Gergely, kérdi az asszon. Menek politizálnyi, mondok. Heles, mongya erre Piros, de ha megen úgy gyösz haza, mint tennap, hogy a kalapod lesz a csizmád helyin, akkor maj én kezdek politizálnyi. Nem értesz te ehön mondok s nekiindultam. Előbb gyalog jártam a falut, osztán négykézláb, csak a végin lettem ekkicsit spicces, akkor hasmánt csúsztam, de mindenütt nagy lekrámot csinyáltam a jedzőnek. Na, másnap találkozok vele az uccán, kicsit kék vót a szememajja, mer az asszon rosszallását fejezte ki, hogy későn gyüttem haza. No, mongya a jedző úr, hallom Gergely, hogy korteskecc mellettem. Mondok szót se érdemel, jedző úr, minyájunkat érhet baleset. Aszongya tuggya ü, hogy vétett ellenem, mer tavaly ü verętett meg a csöndérekkel, de maj eksz fogja piálni. Mondok, haggyuk a piát, nem az italir tettem. Aszongya, szent ember vagy te, Gergely, sajnálom, hogy amikor odavótá katonának, megkörnyékeztem a feleségedet. Mondok, ne is emliccse, jedző úr, el vót az intézvel avval a két pofonnal búsásan. Aszongya, abszolút ember vagy, Gergely, lelki naccság van benned, csak azt mondd meg, mér szerecc anynyira. Mondok, tisztelem-becsülöm a jedző urat, de szereti a hóhér. Aszongya, hát akkor mér dógozol úgy, hogy megválasszanak? Mondok, mer másképp sose szabadul meg magátu ez a szerencsétlen falu...*

jön! SZELECZKY ZITA jön. Hozzá!

— Milyen édes, hát lehet erre haragudni?

Miért hallgatnak a magyar írók?

A Ludas Matyi munkatársa utánanézett a siri csendnek

Szellemi életünk teljes csődjét mi sem bizonyítja jobban, mint hogy hat hónappal a felszabadulás után még mindig csak százhúsz napilapunk, ötszáz folyóiratunk és hetven képeslapunk van s a naponta elszórt röpcédulák száma is állandóan alul marad az egymillión. Hetenkint mindössze négy-ötszáz regény, brosura és álmoskönyv jelenik meg, holott a piac felvevőképessége állandóan emelkedik, hiszen már egy kiló kalarábé becsomagolása is jelentős mennyiségű nyomtatványt igényel. Éppen ezért munkatársunk utánanézett, hogy íróink miért hallgatnak, hol hallgatnak és kire hallgatnak? Elsőnek

Pacolák Brunót,

a jeles lírikust kerestük fel, hogy hallgatásának okát adja. Éppen feleségével folytatott hosszabb eszmecserét, amiből percek alatt meggyőződtünk arról, hogy a kiváló költőnek umberufen van mit hallgatnia.

Következő utunk

Gurgula Gerőhöz

a kitünő esztétához vezetett. A legnagyobbfokú hallgatásban találtuk s azonnal mellének szegeztük a kérdést:

— *Mester, miért pihenteti a tollát?*

— *Várom, amíg felmegy az ára — válaszolta a tehetséges író, aki időközben tollkereskedést nyitott és éppen nagyobb mennyiségű liba érkezését várta. Miután szemügyre vettük a meglévő, príma készletet, meleg kézszorítással váltunk el a valóban finomtollú esztétától. Utolsónak*

Bamba Balambért

az ismert drámaírót kerestük fel, akinek hallgatása már csak azért is feltűnő, mert az elmult években legtermékenyebb írónknak bizonyult.

— Min dolgozik, Mester?

— Oláh György és még néhány írótársam igazolásán — válaszolta szelíd mosollyal.

— És lesz rá kiadó? — érdeklődtünk.

— Hogyne, az osztrák hatóságok. Részint fűzve, részint kötve jelennek meg.

— Nyomdával tárgyalt már?

— Természetesen. A legjobb helyeken fogják nyomni a dolgot. No, Isten velük.

Ezek után a Mester visszaült íróasztalához, hogy megreklamálja a huszonötezer pengős állami segélyt, amelyből ezúttal érthetetlen módon kihagyták.

Az olvasó pedig megnyugodva veheti tudomásul, hogy az írók látszólagos hallgatása mögött komoly alkotómunka húzódik meg. A magyar író súlyos nélkülözések közepette is fogcsikorgatva dolgozik, mert tisztában van azzal, hogy néma gyereknek az anyja se kapja meg az irodalmi ösztöndíját.

TÁVIRAT

Kue[illegible]eluegyi Hivatal,
London, Via Svájc.

S.O.S. Me[illegible]ntsék meg a demokráciat Meg akarja[illegible]k szuentetni az élelmiszergondot[illegible], a lakásinséget, a koezbiztonsag [illegible]hianyat. Nem lesz mit kritizalni[illegible]. A kritika pedig a demokrácia[illegible] éltetoe eleme.

[illegible] Reakczy Jóska

IV, Náci u[illegible]tca 1, hatul az udvarban

Kicsi pesti ház

— Nem tudja hány óra, Fuszulykáné?

— Dehogynem, Prézliné. Negyedtizenegy.

— Hát akkor, ha tíz óra után az emeleten akar porolni, vagy hagyja abba a porolást, vagy menjen le az utcára és ne rázza a fejemre a vacak szőnyegét.

— Nem vétett nekem semmit az a szőnyeg, hogy pont a maga fejire rázzam. Vegye tudomásul, hogy rövidlátó ember volt, aki azt bebeszélte magának, hogy az egy fej.

— Te mered kritizálni a fejemet, te?! Milyen erkölcsi alapon mered te kritizálni a fejemet?! Hiszen nálatok ötven kiló fekete libazsír van a vécében, az egész ház tudja!

— Te mered beleütni az orrodat az én vécémbe, te piszok?! Hiszen a te urad főszéktartó volt a nyilasok alatt!

— Na és, mert a te urad csak helyettes széktartó volt, azt hiszed, már így beszélhetsz egy demokrata feleségével?!

— De hölgyeim, az Istenért...

— Na nézd, még ez mer belebeszélni két úriasszonynak a privát dolgába, a Makrincsák, inkább arról beszéljen, hogy mit csinált a zsidókkal a Dunaparton tavaly...

— Hagyja őket, Makrincsák úr, hadd veszekedjenek.

— Magát aztán igazán nem kérdezte senki Cselebovicsné, maga csak menjen a piacra ezer pengőért adni a káposztát, amit százért vett és otthon egy külön szerkezettel megrohasztott!

— Külön szerkezettel, te piszok?!

— Ne csapjanak olyan lármát, kérem, hajnali negyedtizenegykor, nem tudok aludni!...

— Maga aludni akar, maga piszok, most persze aludni akar, de bezzeg októberben, amikor zöld inget hordott, nem akart aludni, hanem liszteszsákban hordta haza az aranyláncokat!

— Bitang rágalmazó, nem is volt soha liszteszsákom.

— Taposd ki a belit!

— Nyomd ki a szemit!

— Eresszék el a nyakamat, ez szabálytalan!

— Mi az, húszan jönnek egyre?!

— Haxenfresser úr, az Istenért, ne a konyhakéssel, mert a felesége megharagszik, ha eltompul az éle!

— Rettenetes, Fuszulykáné. Jöjjön, hagyjuk itt ezeket a vadállatokat, nem való ez két finom úriasszonynak...

Gergely Miklós

N'GAMBU O'GAMBU el van ragadtatva Budapesttől!

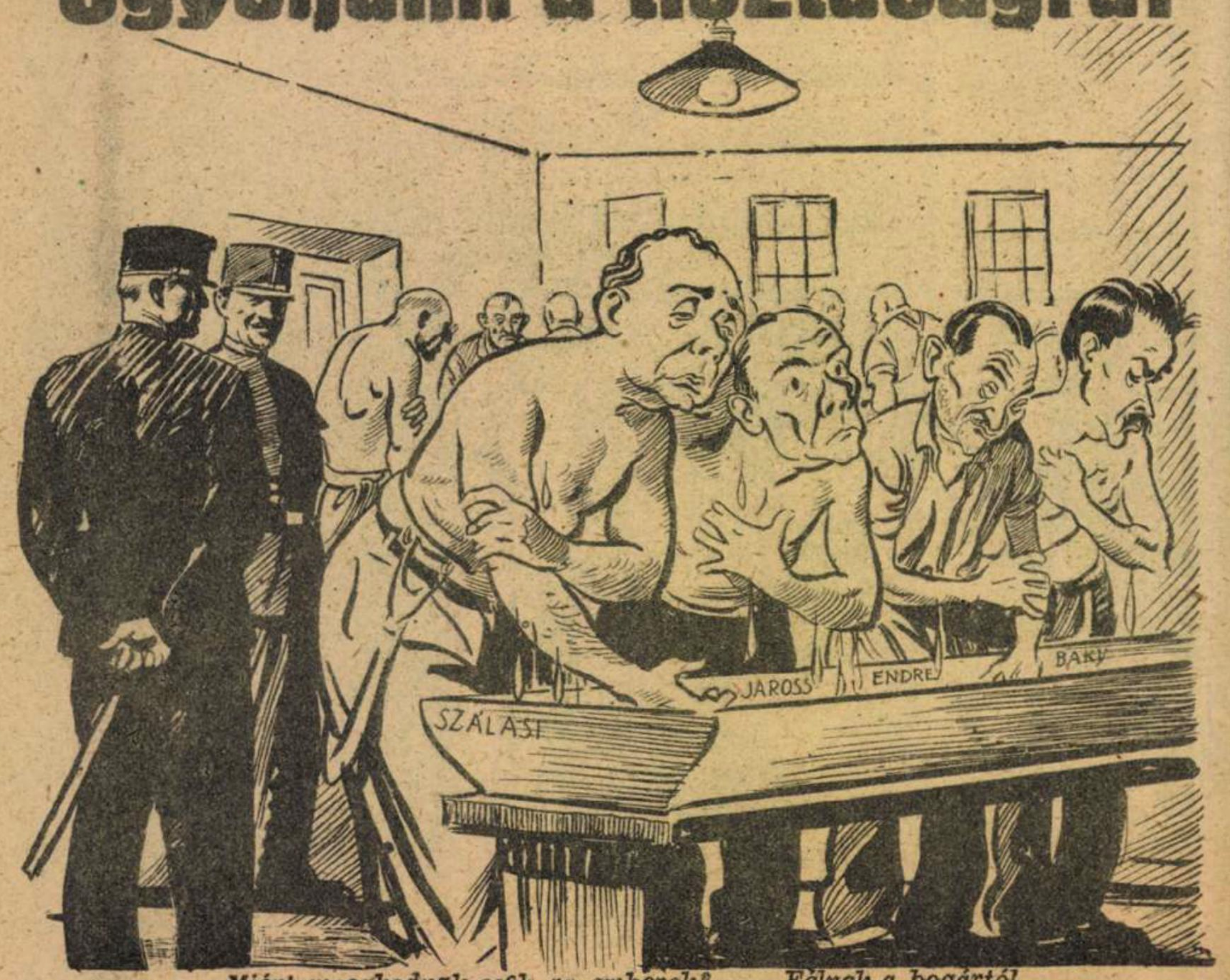
A pesti sajtó hasábjain időnkint riportokat olvashatunk, amelyekben egy-egy hozzánkvetődött külföldi elragadtatással nyilatkozik a mi nagyszerű fővárosunkról. Eddig kétkedve olvastuk ezeket a riportokat, de tegnap óta más a véleményünk. Beszéltünk ugyanis N'Gambu O'Gambu szenegáliai törzsfőnökkel, aki néhánynapos látogatásra Pestre érkezett. A törzsfőnök elragadtatása nem ismert határt:

— Amulattal nézem a maguk városát! Milyen elmésen csinálták, hogy a házak között hagytak helyet az utcáknak! De ez semmi! Bejártam egész Európát, de nem találtam még egy olyan várost, ahol ennyi szép nagy lyuk lenne a házakon, mint itt. És micsoda vásárlókedv tombol az emberekben! Némely üzlet előtt háromszázan is állnak sorba. Máshol az emberek fásultak. Bemennek abba az üzletbe, megveszik, amit akarnak, és kész. De az, hogy ilyen lelkesen tolonganak, hogy versengjenek: ki vegyen előbb — ezt sehol máshol nem tapasztaltam.

— És milyen praktikus ez a város! Mennyi időt takarítanak meg azzal, hogy a kereskedőknek egy-egy vásárlásnál nem kell sokat számolniok, mert minden cikknek két nullával végződik az ára. Isteni város! Ha nem élhetnék Szenegáliában, Budapesten szeretnék élni.

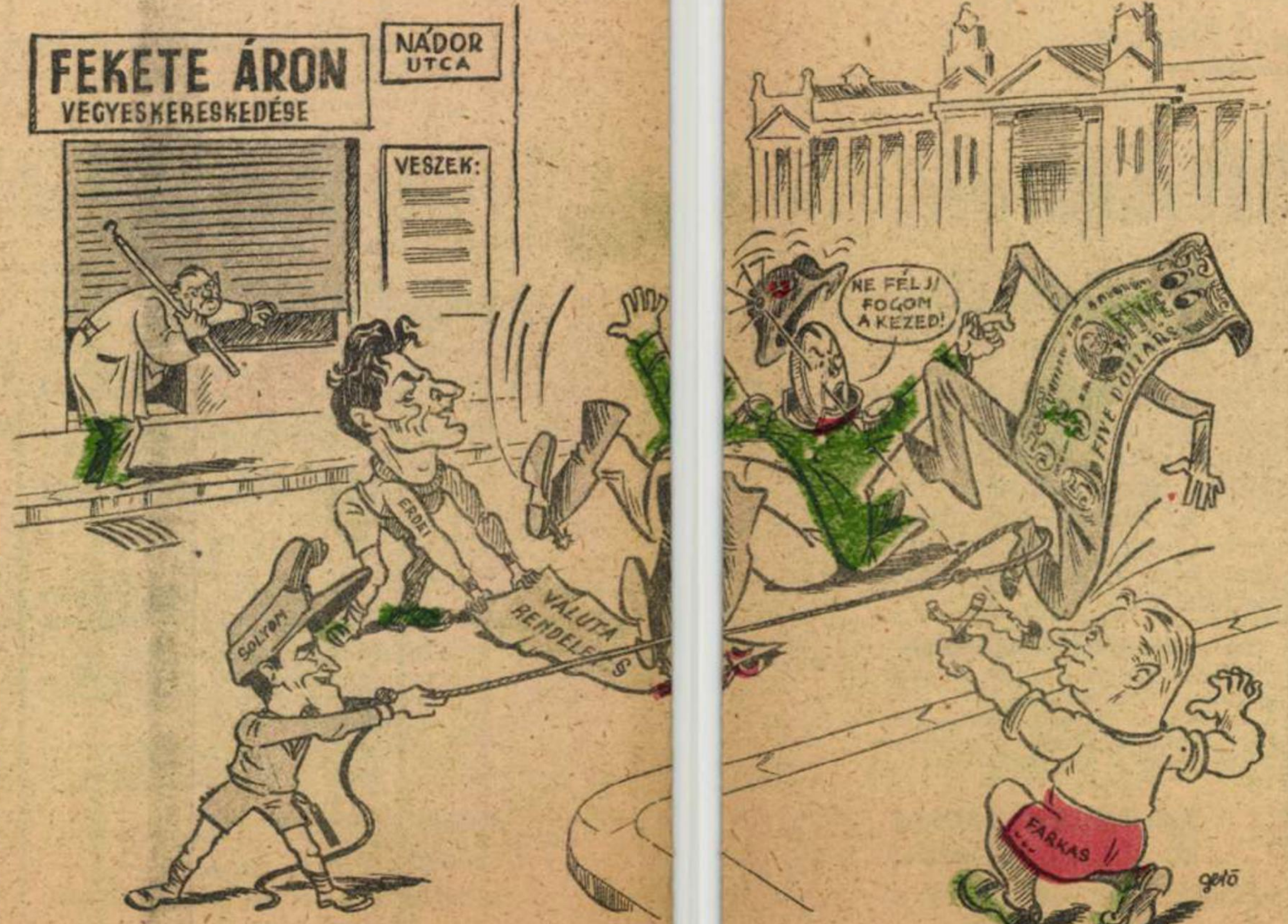
Végül megemlítette, hogy a tervezettnél 5 nappal előbb tér vissza hazájába, mert már nagyon éhes.

Ügyeljünk a tisztaságra!

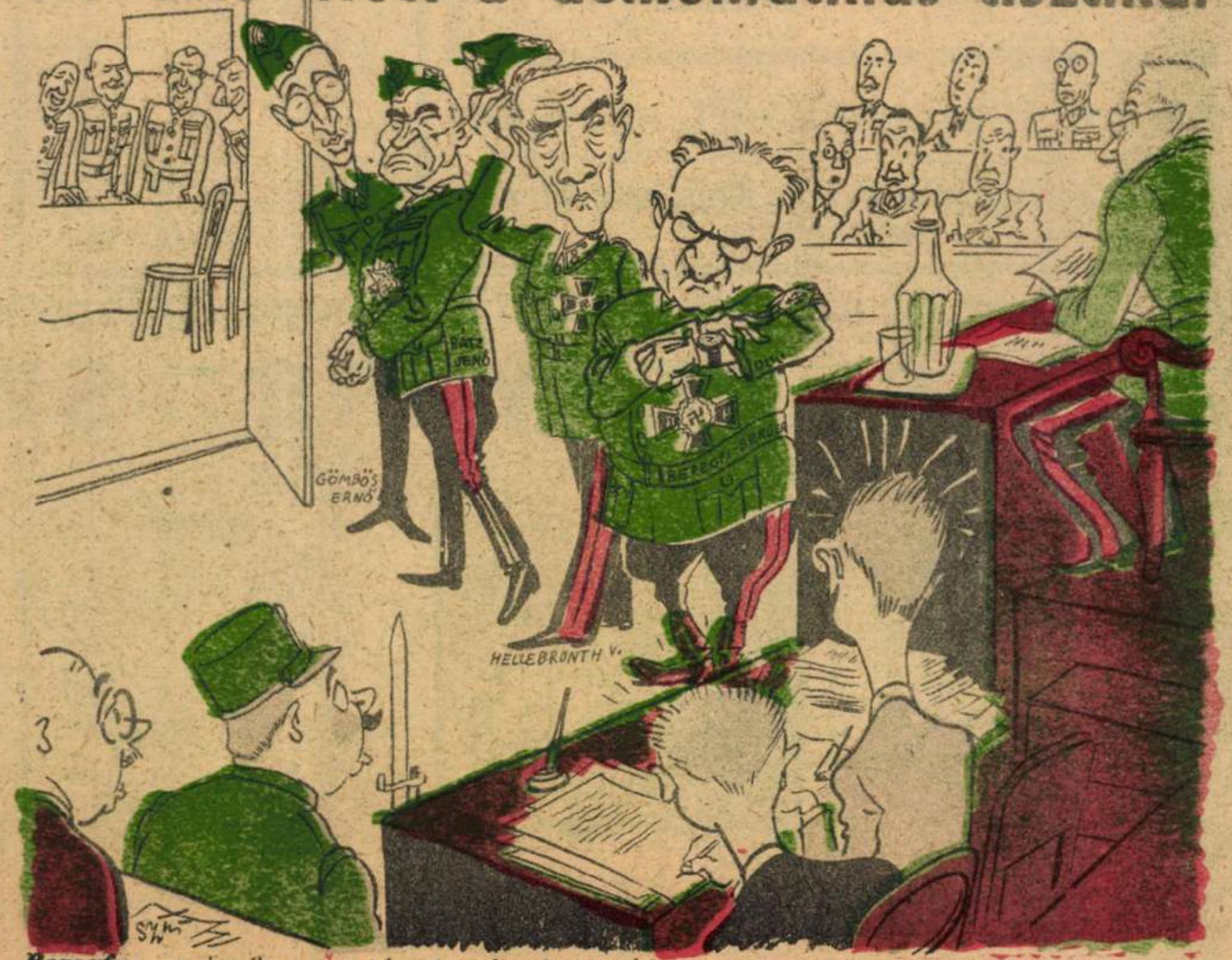
— Miért mosakodnak ezek az emberek? — Félnek a bogártól.
— A bogártól? — A Bogártól.

Vásott gyerekek csinyje a Nádor-utcában

FEKETE ÁRON: — Na, ezek már elcsúsztak a [illegible] narancshéjon... Gyorsan lehúzom a rolót, még mielőtt a gyerekek n[illegible]álam is csinálnak valamit...

Bővülés előtt a demokratikus tisztikar

Beregfy: — Tessék gyorsan végezni ezzel az ítélkezéssel, mert az igazolóbizottság már vár bennünket!

Beszolgáltatják a valutákat és Beszolgáltatják a valutázókat

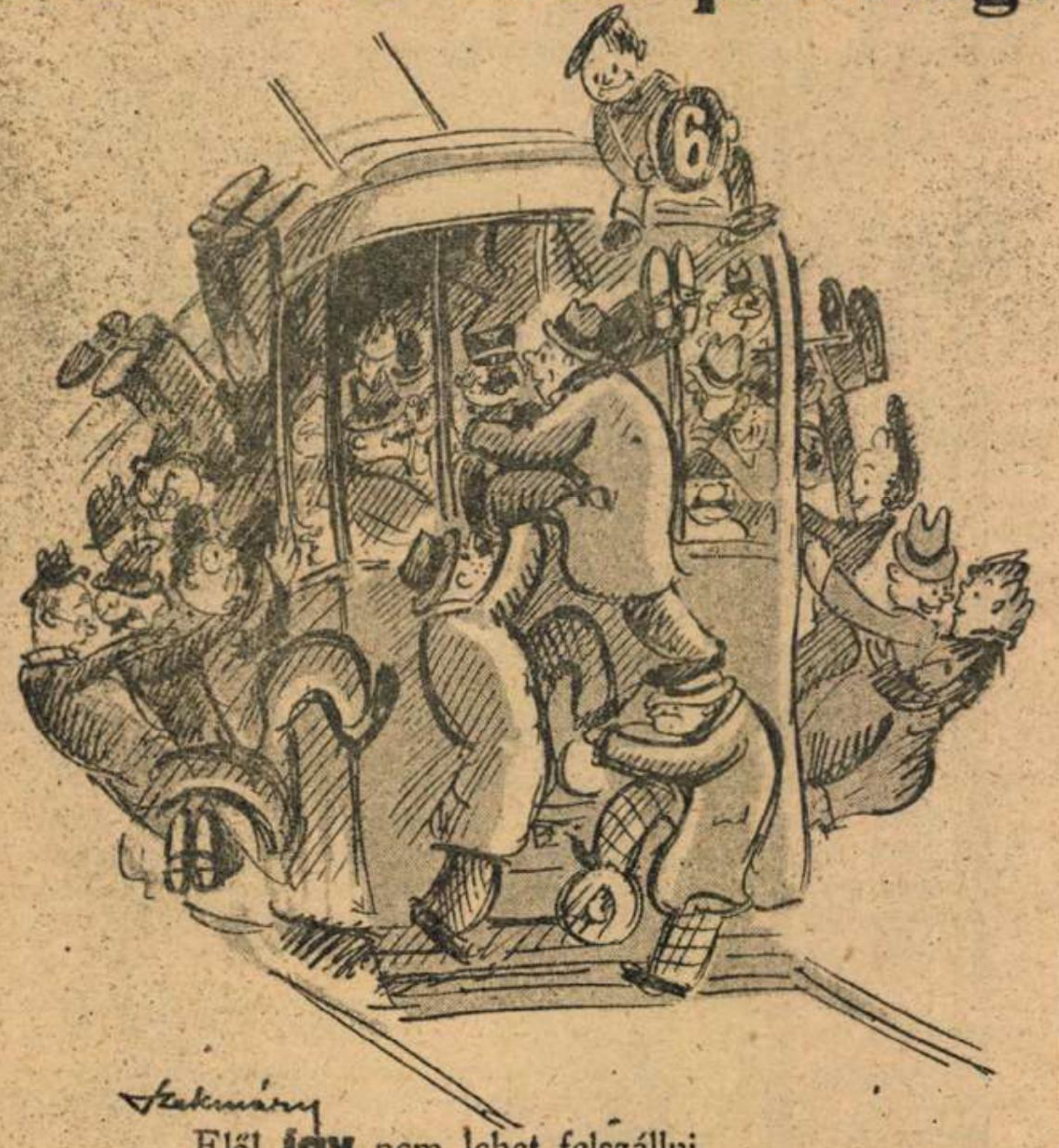

BUDAPEST *feltámadt*

Lestyán Sándor kollegánk, a Ludas Matyi munkatársa újjáépítette Budapestet: „Budapest" címen nívós és kitűnően szerkesztett várostörténeti képes folyóiratot indított, amely sokkal szebb, mint a hajdani „Budapest" című napilap volt.

A BSzKRT közli pótlólag:

Elől **így** nem lehet felszállni.

Csere-bere fogadom...

Két évvel ezelőtt vettem három pár selyemharisnyát. Eldugtam, nejemnek sem mondottam meg, hogy van. Még elhordta volna... Arra az időre tartogattam, hogy ha nem lesz semmi enni, elcserélhessem.

Tegnap elcseréltem két hatalmas kakasra.

Vittem haza a két jószágot, de barátom kinevetett:

— Megeszed és más semmi. Se tojás, se nyugalom. Hajnalban felkukorékolnak. Cseréld el. Például sóra. Egy kiló sóért vidéken egy kiló zsírt kapsz!

A két kakast elcseréltem öt kiló sóra és diadalmasan bandukoltam zsákmányommal hazafelé.

De a kapuban megállított a vici:

— Vidékre tetszik vinni? Kár lenne. Ott patakot rekesztenek a sóval. De itt van a komaasszonyom, az adna az öt kiló sóért egy kiló szalonnát.

Elcseréltem a sót a szalonnára, s rohantam haza. Természetesen diadalmasan. Nejem nem volt otthon. A szalonnát a vitrinbe tettem és siettem vissza a szerkesztőségbe. Boldogan gondoltam arra, hogy a három pár mihaszna selyemharisnya helyett egy kiló remek szalonnánk van otthon.

Este nyakamba borult a feleségem.

— Drágám, te vagy a legjobb férj a világon! Isteni volt a szalonna!

Szörnyű gyanú fészkelt az agyamba:

— Mi az, hogy volt? Megetted?

— Hová gondolsz? Elcseréltem a Magdával egy pár selyemharisnyára.

Palásti László

Megérkezett a harmadik csoport is

Zöldi Márton, Málnási Ödön, Omelka Ferenc és Mohai-Mohaupt nyilatkoztak a Ludas Matyinak

Tizennyolc háborús bűnös érkezett vasárnap délután 4 óra 25 perckor Budapestre. A repülőgép pirulva szállt le a repülőtérre és szemmelláthatólag fellélegzett, amikor a tizennyolc fasiszta kiszállt belőle.

Zöldi Márton

az újvidéki tömeggyilkos lépett ki elsőnek a repülőgép ajtaján. Kacér kis svájci sapkát visel.

— Mi az — kérdi csillogó szemmel —, miért hoztak haza? Valami munka van talán a számomra? Valami jó kis tömeggyilkosság? Most elég pihent vagyok . . .

És csettint a nyelvével.

Ezután

Málnási Ödön

testvér, a nyilas ideológus és történelem-filozófus lépett ki a repülőgépből.

— A fogházgyepű vertikális és horizontális abszolutumai várnak — mondja. — Éljen a vezér az akasztásig!

Omelka Ferenc

reszketve és sírva lép ki a gépből.

— Miért sír? — kérdezik tőle.

— Pont én ne sírjak? Hisz olyan kicsi vagyok! Most még kisebb vagyok, mint tavaly októberben, pedig akkor sem voltam több 150 centiméternél. És az az érzésem, hogy most már nem is fogok megnőni . . .

Az egyik detektívhez fordul:

— Kaphatnék egy tiszta pelenkát?

Most

Mohai-Mohaupt

a nyilas főpolgármester jelent meg a gép ajtajában.

— Bátorság! — Kiált fel.

— Kinek mondja itt maga, hogy bátorság?

— Saját magamnak — feleli Mohaupt szomorúan.

Örömmel néz szét a romok között:

— Jól van, látom, a parancsaimat híven teljesítették. Jól megvédték Budapestet.

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. XVI.

KUKSI KENYERET SZEREZ

Kenyérért ment tegnap Kuksi,
Nagy kaland ez mostanában,
Nagy tömeg állt hosszú sorban
A péküzlet ajtajában.

Kuksinak jó tippje támadt,
S a közeli Vígszínházból
Kasírozott sóskiflit kért
Kölcsönbe a kelléktárból.

Visszasétált a pékbolthoz,
Rágcsálva a kiflivéget,
Hol vette? kérdezték s Kuksi
Megnevezett egy pékséget.

„Tán még kapnak, ha sietnek..."
És a tömeg máris szaladt
S Kuksit sorbanállás nélkül
Kiszolgálták pár perc alatt.

A 7 *legédesebb vicce*

— Uram, én vagyok a világ legpechesebb embere. Ha kalapüzletet nyitnék, fej nélkül járnának az emberek.

— Az semmi. Én olyan peches vagyok hogyha kalapüzletet nyitnék, megállna az infláció . . .

De milyen „Vihar után"

— A nyilas „Vihar után" Fényes a magyar film égboltja.

— Tudom! Remek lesz a „Vihar után" a Royal Apollóban Fényes Alice-al és Uray Tivadarral

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy mégsem lesz közös lista a választásokon?

— Elég baj ez kérlek.

— Azt hittem, örülni fogsz a hírnek. Miért tartod ezt bajnak?

— Mert már azt hittem, a közös listában kárpótlásul az espressók bezárásáért, az én volt pártom is részt vehet.

— Kis pártok nem vettek volna benne részt amúgy sem.

— Az én hajdani pártom nem volt kicsi, az nagy párt volt kérlek.

— Ja te *arra* a pártra gondoltál? Ilyen rózsásnak láttad a helyzetet?

— Te egy kiköpött Beregfy vagy kérlekalásan. Az is pont ilyen.

Hogy érted ezt, kérlek?

— Mikor kihallgatása során megkérdezték tőle, hány éves, azt mondta: 58 leszek februárban. Mit szólsz ehhez a bizakodáshoz?

— Ebből is látszik, hogy Beregfy nem egy bogaras ember. Azt sem tudja, mi fán terem a Bogár.

— Pedig ez a fa a néhai Kun páter esetében sem volt tréfadolog.

— Sose veszítsd el a csüggedésedet, kérlekalásan. Lesz ez még így se.

— Túlságosan pesszimista vagy, kérlek. A magam részéről nem vagyok ilyen sötétenlátó. Engem Rákosi legutóbbi beszéde nagyon megnyugtatott.

— Hogyan, te mostanában már nem Vargha Bélát hallgatod?

— Nem, kérlek. Tudod, ő mindig olyan lehangoló dolgokat mond. Rákosit jobban szeretem.

— Hogy-hogy, kérlekalásan?

— Például Rákosi legutóbbi beszédéből is azt látom, hogy mi ketten mégsem vagyunk olyan egyedül.

— Miből veszed ezt?

— Rákosi azt mondta: a reakció erői itt maradtak közöttünk.

— Akkor mi mégsem vagyunk olyan erőtlenek.

— Nem hát. Kiderült a beszédből az is, hogy az I., II. és IV. kerületben ma is a régi lendületes emberek laknak.

— Hogy érted azt, hogy a régi lendületes emberek? Kik ezek?

— Akik tavaly még karlendítéssel üdvözölték Szálasit.

— Hol van már a tavalyi ősz? Ez már a multé. A karlendítés manapság nagyon rizikós dolog, kérlek. Szálasiék is megjárták vele Mátyásföldön.

— Miért, kérlekalásan?

— Mert alighogy felemelték a karjukat, nyomban rátették a bilincset a detektívek.

— Velem ez nem történhetne meg.

— Olyan demokrata vagy?

— Olyan reumás vagyok. Emelni sem tudom a karom, unberufen. Na szervusz, kérlekalásan...

A tudomány csodája

— Mit szól hozzá, Laval öngyilkos lett a kivégzés előtt.

— Na és az orvosok tudtak segíteni rajta?

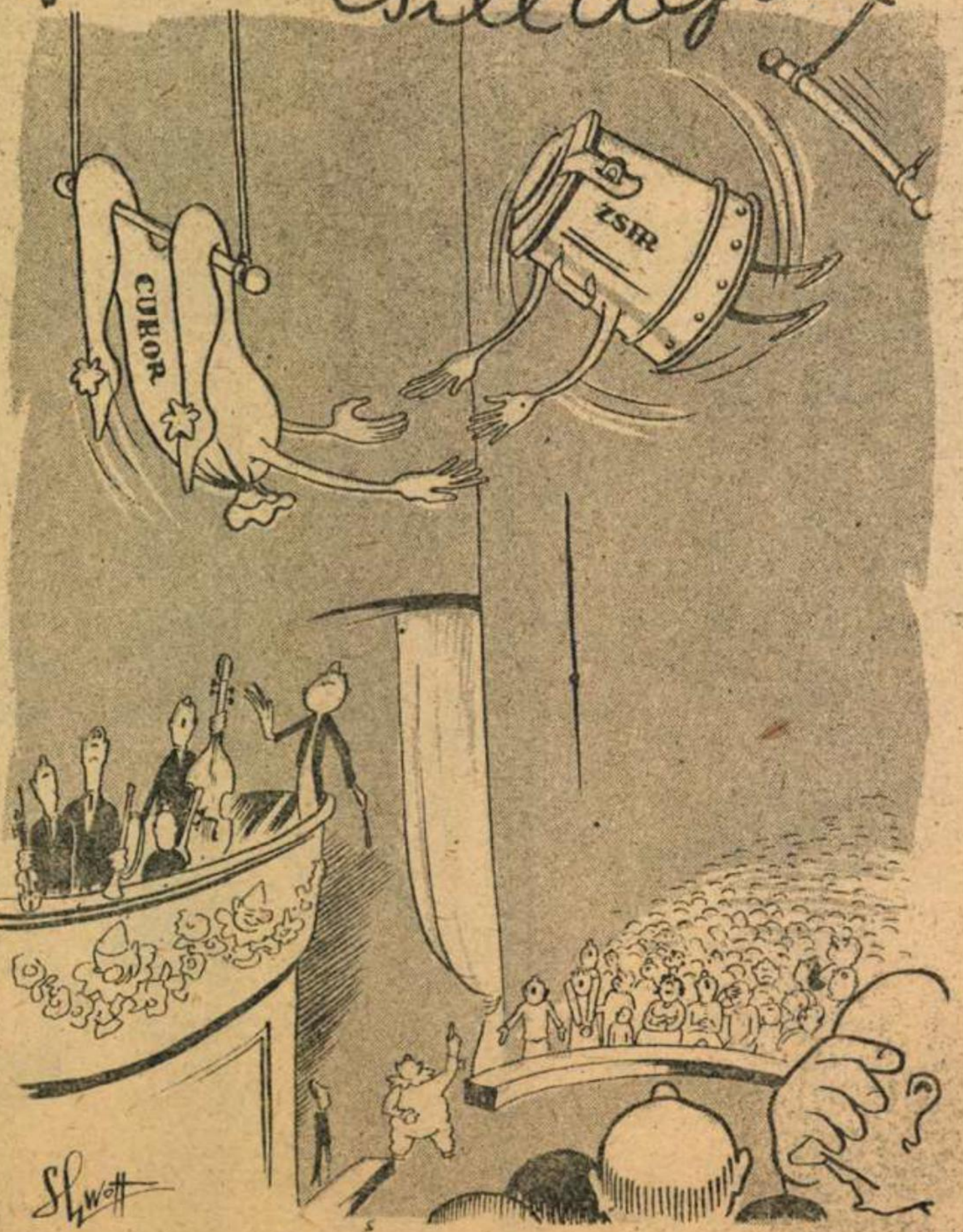
— Igen, még idejében megmentették a halálnak.

CSAK MINT TANU

Jegyzőkönyvvezető: És megbizható tanu ez a tengerész?
Jackson biró: Hogy tanunak milyen, azt nem tudom, de háborús bűnösnek egészen elsőrendű!

A cirkusz csillagai

Izgalmas pillanat! De a nagyérdemű publikum ne féljen! Egyikük sem fog leesni!

Kis tájékoztató
a pesti sajtó nyomán

Okt. 18 *A tegnapi estilapok szerint a politikai válság nagy lépésekkel halad a megoldás felé. A választásokat kilenc hónappal elhalasztják.*

Okt. 19 *A ma reggeli lapok ezzel egyetértően megállapítják, hogy nincs szó sem politikai válságról, sem választásokról s az erről forgalomba hozott híreket a miniszterelnöki sajtóiroda joggal bélyegzi minden alapot nélkülöző koholmányoknak.*

Okt. 20 *A pártvezérek mai tanácskozásáról kiadott hivatalos értesítés szerint a válság megoldása a közönség körében a legnagyobb megelégedést keltette. A választásokat nem halasztották el, de, tekintettel az októberben váratlanul beállott őszre, nem is fogják megtartani.*

Okt. 21 *Beavatott körökből jelentik, hogy a felfüggesztett választásokon a pártok közös listával lépnek föl, amelyek azonban, a választások esetleges megtartása esetén, mint külön listák fognak szerepelni.*

Okt. 22 *Mint értesülünk, a választások határidejét külpolitikai okokból november 4-éről 5-ére helyezték át. A listákat egyesitik.*

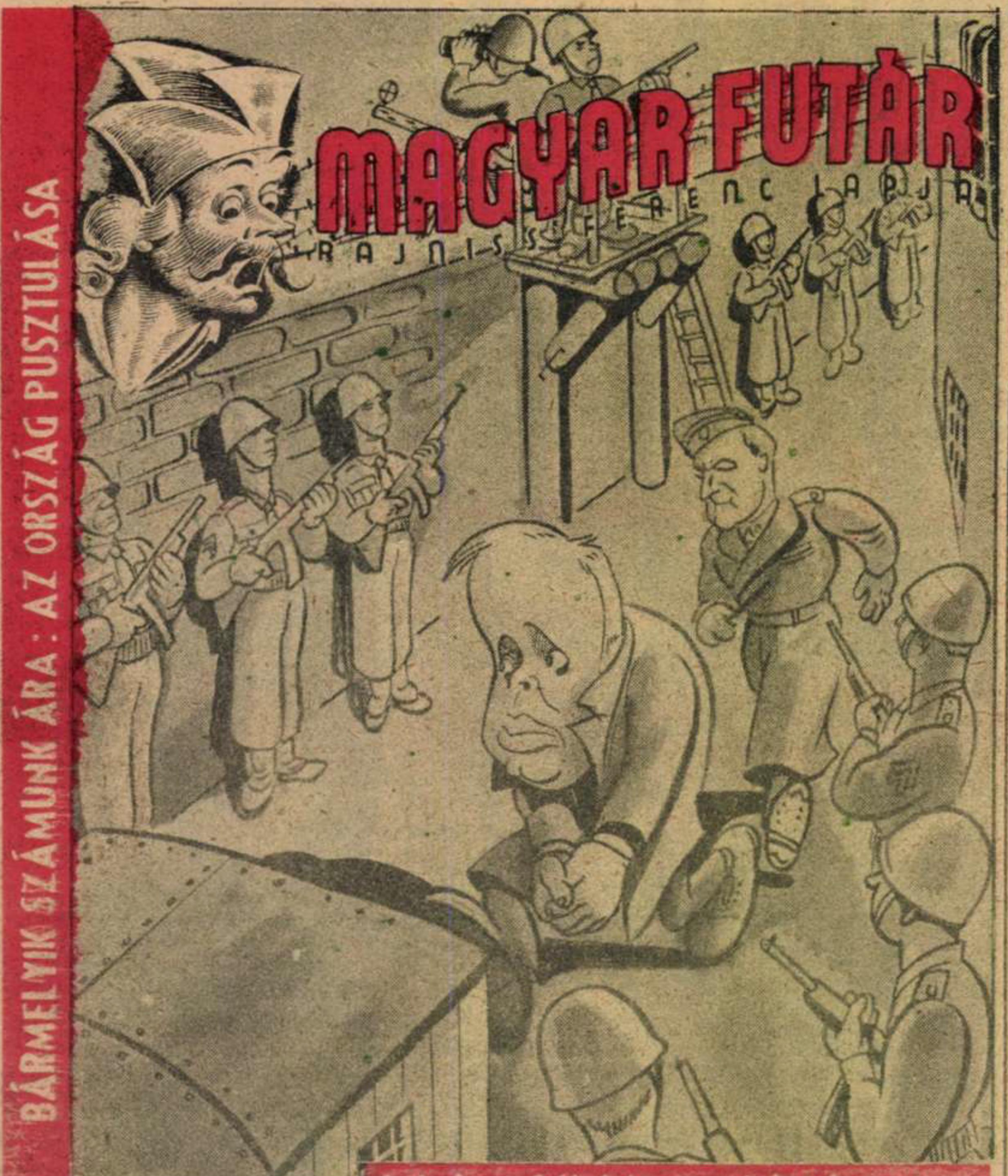
Okt. 23 Szenzációs külön kiadás: *A választásokat november 5-éről belpolitikai okokból 4-ére helyezték vissza és hivatalosan megállapitották, hogy ez a november 4-e azonos azzal a november 4-ével, amelyre a választások ki voltak tűzve, ami a naptárkészítők szakszervezetében megokolt nyugtalanságot keltett. Az egyesületeket listázzák, de a listákat nem egyesítik.*

Okt. 24 Lapzárta előtt: *November 4-e, november 3-a utánra várható, de még nincs megállapodás arra, hogy november 5-ét megelőzze-e?*

Okt. 25 Lapzárta után: *A jobboldali pártok megegyeztek a baloldaliakkal, hogy november 4-e ez alkalommal vasárnapra essék, de, nehogy megüsse magát, a pártok bizalmi férfiai a fölöslegessé vált közös listákat november 4-e alá és a vasárnap fölé helyezik.*

Okt. 26 Legújabb: *November 4-én a választásokat megtartják s a közrend fenntartása érdekében kérik a választókat, hogy mindenki lehetőleg a saját pártjára adja le szavazatát.*

Gábor Andor

Salzburgból érkezett képtávirat:

Rajniss Ferenc, lapunk főszerkesztője megtekinti a salzburgi védővonalat, mielőtt autójába száll.

HÉTRŐL 7 HÉTRE 7 ÁT V É

Ugy, ahogy mondjuk,

hétről-hétre, vagy ha úgy tetszik, 7-ről 7-re emelkedett a Magyar Futár példányszáma és Rajniss Ferenc tekintélye, híre, hatalma és vagyona . . . És egyszerre, mintha elvágták volna. Mi történt? Nem gondolhattunk másra, csak arra, hogy a tiszaeszlári technikával dolgozó

ószövetségesek

az új makabeusi csodafegyverrel vágták el Rajniss Ferenc karrierjét. Megtörten találgattuk, mit fog mondani szegény Rajniss, ha törlesztésre szólítják fel a hölgyek és ő nem tud eleget tenni kötelezettségeinek? Mit mond majd nekik, ő, aki mindig kitartásra buzdította őket, aki mindent erre a kitartásra épített: egész egzisztenciáját? Mit válaszol, ha a tőkéjükért aggódó nők megrohanják őt? Hiszen ennek a tőkének kamatait sem tudja már kitenni az asztalra ilyen körülmények között. Hiába lett közben a Magyar Futár főszerkesztőjéből kultuszminiszter, annyi pénzt hirtelen ő sem tud előkaparni lapos kultusztárcájából . . . Pedig a baj nem volt ilyen nagy, hanem annél sokkal nagyobb. Mesterünk Rajniss ekkor már Nyugat felé járt

új nők: új élettér

felé. Eszünkbe jutott prófétai kijelentése, amit oly gyakran hangoztatott előttünk: „ne féljetek, amig engem láttok; addig nincs baj, mert ha baj lesz, akkor már úgysem láttok.”

Hadijelentések, csaták és új fordulatok

A salzburgi cellák kiürítése tovább folyik. Az amerikai nyomozók újabb átcsoportosításokat végeztek. A salzburgi nyilas cellák tartalékait is áttették a budapesti politikai rendőrségre.

Hol van Rajniss? Zsénben

Mi az, hogy zsénben? A legnagyobb zsénben. Rajniss, a kemény harcos, aki annyi csatát vívott életében a nők kegyéért és pénzéért, most félárbocra eresztett kedéllyel kénytelen konstatálni, hogy örökké a világ sem áll: ezt a csatát elvesztette. Igaz, hogy itt nem nőkkel állt szemben.

Ez hát a helyzet. A salzburgi *Schlachte Zeitung* azt füzi hozzá fenti hadijelentésekhez, hogy Rajniss most

az atlanti falba verné a fejét,

miért volt oly könnyelmű annakidején. Himlő ellen beoltatta magát, de *Himmler ellen nem volt beoltva.* Igy történt aztán, hogy Himmler Márton, az amerikai nyomozók vezetője elől ő sem menekülhetett.

Ezekután *miféle új fordulatokra számíthat még* Rajniss mester? Lapzártakor kaptunk hírt az új fordulatról, hogy a fasiszta sajtótermékek beszolgáltatása során nemcsak a Magyar Futárt szolgáltatták be, hanem rövidesen a Magyar Futár főszerkesztőjét, Rajnisst is. A legközelebbi salzburgi csoporttal őt is beszolgáltatják már az Andrássy-út 60-ba.

500-ádik bevetése alkalmából kapta Rajniss ezt a selyeminget egyik kitartó szerelmétől

November 1.-én megszűnik a nyári időszámítás

A nagyközönség feltűnő kérelme

Mint ismeretes, a nyári időszámítás november 1-én megszűnik. Ez azt jelenti, hogy az órákat 1 órával visszatolják. A nagyközönség körében az a megfontolandó kívánság merült fel, hogy ne csak az órákat igazítsák vissza 1 órával, de

igazítsák vissza

az árakat is, különben a vásárlóközönséget az 1 órás diferencia miatt

jelentős károsodás

éri. Ügy értesülünk, hogy a kérést illetőleg kedvező döntés várható s az október hó 31-ről november 1-re virradó

éjszakán

a cukor árát 24.000 pengőről 22.000 pengőre igazítják vissza.

KISS FERENC

kijelentette a politikai rendőrségen, hogy ő ártatlan, mint a bárány

Ludas Matyi: Eleget kolompolt, most elég lesz a zsineg is.

Családvédelmi minisztérium

— Nem is tudtam Mancika, hogy Maga is a Honvédelmi Minisztériumban van.
— Miből gondolja?
— Olvastam, hogy minden Vörös ott van.

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv	Palásti László
Byssz Róbert	Pályi Jenő
Csorna Béla	Pártos Jenő
Darvas Szilárd	Sándor Károly
Farkas Lujza	Sebők Imre
Gábor Andor	Shwott Lajos
Gáspár Antal	Szakmáry László
Gergely Miklós	Szegő Gizi
Gerő Sándor	Szűr-Szabó József
Hidvéghy Ferenc	Tabi László
Kaján Tibor	Toncz Tibor
Kertész Endre	Török János
Lestyán Sándor	Vasi

Ludas Matyi

Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—106 és 188—182
Nyomatott a „Szikra” Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Összehasonlítási alap

Két jampec beszélget:
— Ez rémes. Két mozipáholy 1200 pengő.
— Fantasztikus! Azelőtt annyi volt az évi bére egy szállodai szobának . . .

Zeneakadémia. ***1945. okt. 29***

Bárdossy előadás műsora

1. Kassai nyitány, a régi „bombasiker”.
2. Ezzel a dallal hadüzenem . . .
3. Mégis rámverték a vasat.
4. Bárdossy szimfóniája, amelyet a fegyőr nem enged elszívni.
5. Zöldre van, a zöldre van a rácsos kapu festve.
6. Bárdossy trilógia 2 részben. A trilógia 2. része a „lógia” a Markó udvarán kerül színre.
7. Doni kozák ágyúkórus sztalinorgonakísérettel.

Az előadót kíséri: 2 fegyőr.
Az 1944-45 közötti különbséget zongorázza: Major Ákos

Ahol nem csinálnak nagydolgot az ügyből

A LEGIFIJABBAK SZABAD SZAGSZERVEZETE FÜGGETLENÜL A POLITIKAI HELYZETTŐL KÖZÖS BI-LISTÁN INDUL.